

Maatregelenverordening WWB gemeente Heemskerk 2012

1 april 2012

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1	Algemene bepalingen	5
Artikel 1	Begrippen	5
Artikel 2	Opdracht college	5
Hoofdstuk 2	De ernst van het feit	5
Artikel 3	Tekortschieten	5
Artikel 4	Ernstig tekortschieten	5
Artikel 5	Maximering	5
Artikel 6	Zeer ernstig tekortschieten	6
Hoofdstuk 3	De mate van verwijtbaarheid	6
Artikel 7	Weging van het gedrag	6
Hoofdstuk 4	De omstandigheden van persoon of gezin	6
Artikel 8	Weging van de gevolgen van de maatregel	6
Hoofdstuk 5	Het uitvoeren van de maatregel	6
Artikel 9	Uitvoering	6
Artikel 10	Opdracht aan het college	6
Hoofdstuk 6	Slotbepalingen	6
Artikel 11	Intrekking	6
Artikel 12	Overgangsregeling	7
Artikel 13	Inwerkingtreding	7
Artikel 14	Citeerartikel	7
Toelichting		8
	Toelichting algemeen	8
	Toelichting per artikel	9

Geregistreerd onder nummer BIVO/2012/29889

Wettelijke grondslag:

artikel 8, lid 1, onderdelen b en h, artikel 9a, lid 12, en artikel 18, leden 1, 2 en 3, WWB

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begrippen

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - algemene bijstand: de bijstand bedoeld in artikel 5 onderdeel b van de WWB;
 - belanghebbende: de persoon die bijstand ontvangt of aanvraagt;
 - bijstand: algemene en bijzondere bijstand;
 - bijzondere bijstand: de bijstand bedoeld in artikel 5 onderdeel d van de WWB;
 - college: het college van burgemeester en wethouders van Heemskerk;
 - jongere: de belanghebbende, jonger dan 27 jaar;
 - maatregel: het verlagen van de bijstand als bedoeld in artikel 18, lid 2 van de WWB;
 - WWB: de Wet werk en bijstand.
2. Voor zover niet anders bepaald, worden begrippen in deze verordening gebruikt in dezelfde betekenis als in de WWB en de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 2 Opdracht college

1. Het college besluit tot het opleggen van een maatregel in een individueel geval met inachtneming van de bepalingen van deze verordening.
2. Het college kan nadere regels vaststellen voor de uitvoering van deze verordening.
3. Het college informeert de raad jaarlijks over de uitvoering van deze verordening.

Hoofdstuk 2 De ernst van het feit

Artikel 3 Tekortschieten

1. De bijstand wordt eenmalig met € 100,-- verlaagd wanneer de belanghebbende naar het oordeel van het college is tekortgeschoten in het verstrekken van de inlichtingen of in het verlenen van de medewerking als bedoeld in artikel 17 van de WWB.
2. In afwijking van het eerste lid kan het college nadere regels vaststellen voor het niet of niet tijdig inleveren van een inkomstenformulier, een wijzigingsformulier en/ of een statusformulier.

Artikel 4 Ernstig tekortschieten

De bijstand wordt eenmalig met € 200,-- verlaagd wanneer de belanghebbende naar het oordeel van het college ernstig is tekortgeschoten in:

- a. het naar vermogen verkrijgen of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid;
- b. het meewerken aan een voorziening die in het kader van de WWB wordt aangeboden of die, gezien aard en doel gelijk is te stellen met een WWB voorziening;
- c. het betonen van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan;
- d. zijn gedrag jegens het college;
- e. het verlenen van medewerking aan het plan van aanpak door een jongere;
- f. het verlenen van medewerking aan de door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijke nuttige activiteiten.

Artikel 5 Maximering

1. Als het recht op algemene bijstand over de maand waarover de maatregel wordt toegepast minder bedraagt dan de in de artikelen 3 en 4 vastgestelde verlaging, blijft de verlaging beperkt tot de hoogte van dat recht.
2. Als de maatregel betrekking heeft op bijzondere bijstand kan het college, in afwijking van het bepaalde in de artikelen 3 en 4, besluiten de maatregel te beperken tot een deel van de bijzondere bijstand.

MAATREGELENVERORDENING WWB 2012 GEMEENTE HEEMSKERK

Artikel 6 Zeer ernstig tekortschieten

1. De bijstand wordt gedurende één maand met het volledige recht op bijstand over die maand verlaagd wanneer de belanghebbende naar het oordeel van het college zeer ernstig is tekortgeschoten in één of meer van de in de artikelen 3 en 4 genoemde opzichten.
2. Van zeer ernstig tekortschieten als bedoeld in het eerste lid is in elk geval sprake als vaststaat of redelijkerwijs is aan te nemen dat:
 - a. het beroep door belanghebbende op algemene bijstand gedurende meer dan een maand het gevolg is van diens handelen of nalaten;
 - b. de belanghebbende middelen heeft verzwegen waarmee hij gedurende meer dan één maand in zijn levensonderhoud kon voorzien;
 - c. de belanghebbende zich in zijn gedrag jegens het college schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf als bedoeld in het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht.

Hoofdstuk 3 De mate van verwijtbaarheid

Artikel 7 Weging van het gedrag

1. Het college kan de maatregel, gelet op de mogelijkheden van de belanghebbende en de omstandigheden waaronder het verwijtbare handelen of nalaten plaatsvond, hoger of lager of vaststellen of voor een langere periode dan als bepaald in de artikelen 3, 4 en 6.
2. Bij de toepassing van het eerste lid kan het college, rekening houdend met gedragingen uit het voorafgaande jaar, de hoogte of duur van de maatregel aanpassen..

Hoofdstuk 4 De omstandigheden van persoon of gezin

Artikel 8 Weging van de gevolgen van de maatregel

1. Het college kan de maatregel, gelet op de omstandigheden van persoon of gezin, hoger of lager vaststellen dan met toepassing van de vorige artikelen.
2. Het college kan bij het besluit tot opleggen van een maatregel rekening houden met latere gedragingen van de belanghebbende in overeenstemming met zijn verplichtingen ingevolge de WWB.

Hoofdstuk 5 Het uitvoeren van de maatregel

Artikel 9 Uitvoering

De uitvoering van het besluit tot opleggen van een maatregel vindt plaats op de eerste betaling van de bijstand, volgend op de bekendmaking van de maatregel, maar niet later dan een jaar na de bekendmaking.

Artikel 10 Opdracht aan het college

Het college beslist in gevallen waarin deze verordening niet voorziet.

Hoofdstuk 6 Slotbepalingen

Artikel 11 Intrekking

De Maatregelenverordening WWB en WIJ 2009 wordt ingetrokken.

MAATREGELENVERORDENING WWB 2012 GEMEENTE
HEEMSKERK

Artikel 12 Overgangsregeling

1. Indien de gedraging plaats heeft gevonden voor de inwerkingtreding van deze verordening, legt het college de maatregel op overeenkomstig de Maatregelenverordening WWB en WIJ 2009, tenzij de nieuwe verordening gunstiger is voor belanghebbende.
2. Indien de gedraging plaats vindt na inwerkingtreding van deze verordening, wordt de maatregel opgelegd op grond van de Maatregelenverordening WWB 2012 gemeente Heemskerk.

Artikel 13 Inwerkingtreding

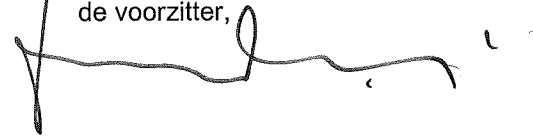
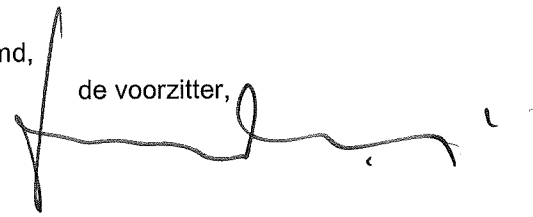

Deze verordening treedt in werking op de dag volgend op de datum waarop deze is gepubliceerd.

Artikel 14 Citeerartikel

Deze verordening wordt aangehaald als: Maatregelenverordening WWB 2012 gemeente Heemskerk.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente
Heemskerk in zijn openbare vergadering van
29 maart 2012

de griffier, de raad voornoemd, de voorzitter,

MAATREGELENVERORDENING WWB 2012 GEMEENTE HEEMSKERK

Toelichting

Toelichting algemeen

Op 1 januari 2012 is de Wet werk en bijstand 2012 gewijzigd. Het kabinet is van mening dat teveel mensen die wel kunnen werken, nu langs de kant staan. Om ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk mensen via werk in hun eigen onderhoud kunnen voorzien, voert het kabinet in 2013 de Wet werken naar vermogen (WWNV) in. Mensen die kunnen werken en die nu nog een beroep doen op de wetten Investeren in jongeren (WIJ), Sociale werkvoorziening (WSW) en Arbeidsongeschiktheidsvoorziening voor jonggehandicapten (Wajong) zullen per 1 januari 2013 onder de WWNV vallen. Maar het kabinet wil niet op de invoering van de WWNV wachten om een aantal belangrijke wijzigingen door te voeren.

De WWB bepaalt in artikel 18, eerste lid, dat het college de bijstand en daaraan verbonden verplichtingen afstemt op de omstandigheden, de mogelijkheden en de middelen van de belanghebbende.

In het tweede lid van dat artikel wordt dat op de volgende wijze uitgewerkt:

Indien de belanghebbende naar het oordeel van het college tekortschietend besef van verantwoordelijkheid betoont voor de voorziening in het bestaan dan wel de uit deze wet dan wel de artikelen 28, tweede lid, of 29, eerste lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen voortvloeiende verplichtingen niet of onvoldoende nakomt, waaronder begrepen het zich jegens het college zeer ernstig misdragen, verlaagt het college overeenkomstig de verordening, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onderdeel b, de bijstand. Van een verlaging wordt afgezien, indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt.

Het college heeft dus de bevoegdheid en de plicht om de bijstand te verlagen binnen de kaders die de raad in de verordening bepaalt. Met deze bevoegdheid heeft het college een instrument in handen om het beoogde re-integratiebeleid en handhavingsbeleid te sturen.

De verlaging van de uitkering moet niet worden gezien als een vorm van straf maar als een instrument tot gedragsbeïnvloeding. Doel is de belanghebbende aan te zetten tot bijstellen van diens verwijtbare handelen of nalaten.

De verordening is duaal opgezet. De raad stelt de hoofdlijnen vast en het college is verantwoordelijk voor de nadere detaillering en de uitvoering. Daarbij heeft het college zich vanzelfsprekend te houden aan de uitgangspunten van deze verordening en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De verordening deelt verwijtbare gedragingen in drie categorieën:

- tekortschieten;
- ernstig tekortschieten;
- zeer ernstig tekortschieten.

De afweging van verwijtbaar gedrag in het individuele geval en het besluit over de omvang van de verlaging van de bijstand wordt vormgegeven langs drie stappen:

- de ernst van het feit: wat wordt de belanghebbende verweten;
- de mate van verwijtbaarheid: hoe ernstig moet het handelen of nalaten de belanghebbende worden aangerekend;
- de omstandigheden: wat zijn de gevolgen van de verlaging van de bijstand voor persoon en gezin.

Toelichting per artikel

Artikel 1 Begrippen

De in dit artikel beschreven begrippen spreken voor zich.

Er is in deze verordening gekozen voor het begrip *maatregel*, omdat dit beter dan het begrip *afstemming* de bedoeling van het genomen besluit, namelijk om de bijstand te verlagen wegens verwijtbaar handelen of nalaten, weergeeft. Een maatregel beoogt een gedragsverandering teweeg te brengen. Onder belanghebbende valt mede het gezin, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel b, van de WWB en de ten laste komende kinderen van de alleenstaande ouder.

Artikel 2 Opdracht college

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 3 Tekortschieten

De wet verplicht de belanghebbende in artikel 17 en in de artikelen 28 en 29 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (Wet SUWI) tot het verstrekken van inlichtingen en tot het verlenen van de noodzakelijk geachte medewerking. Als voorbeelden kunnen worden genoemd het tijdig reageren op oproepen, het tijdig overleggen van gegevens of gevraagde bewijsstukken en het onverwijld uit eigen beweging mededeling doen van alle feiten die van invloed kunnen zijn op de arbeidsinschakeling en het recht op bijstand.

De verplichtingen van de belanghebbende kunnen zowel de algemene als de bijzondere bijstand betreffen.

Bij de beoordeling van deze verantwoordelijkheid wordt het gedrag van elk meerderjarig gezinslid, die het hoofdverblijf in dezelfde woning heeft, meegewogen.

Artikel 4 Ernstig tekortschieten

Uitgangspunt van de wetgever is de zelfstandige bestaansvoorziening van de belanghebbende. Als deze diens verantwoordelijkheid op dit punt niet of onvoldoende nakomt, is er sprake van een ernstige vorm van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid. Bij de beoordeling van deze verantwoordelijkheid wordt het gedrag van elk meerderjarig gezinslid, die het hoofdverblijf in dezelfde woning heeft, meegewogen.

Onder 'het naar vermogen verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid' valt ook het tijdens de wachttijd naar vermogen zoeken naar werk of een opleiding van de jongere.

Met de onder b. bedoelde (re-integratie)voorziening wordt gelijkgesteld een voorziening in het kader van een inburgeringstraject, een traject dat wordt aangeboden door de Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) en het plan van aanpak voor jongeren.

Met het onder c. bedoelde betonen van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan wordt onder meer bedoeld op situaties waarbij sprake is van verwijtbaar ontslag, het niet voldoende gezocht hebben naar algemeen geaccepteerde arbeid en / of scholing van de belanghebbende jonger dan 27 jaar, of te snel besteed vermogen, waardoor aanspraak op bijstand ontstaat.

In onderdeel d. gaat het om verbaal of fysiek agressief gedrag. Met gedrag jegens het college wordt mede bedoeld gedrag ten opzichte van personen die in het kader van de uitvoering van de WWB ten dienste of in opdracht van het college werkzaam zijn. Daaronder vallen tevens personen die betrokken zijn bij de uitvoering van voorzieningen op grond van de WWB.

Artikel 5 Maximering

Een maatregel is geen boete. Een verlaging kan nooit hoger zijn dan het recht op bijstand over de maand of maanden waarin deze is opgelegd.

Bij bijzondere bijstand kan een maatregel van respectievelijk € 100,-- of € 200,-- betekenen dat er per saldo geen bijzondere bijstand kan worden uitbetaald. De hoogte van de maatregel kan ertoe leiden dat de maatregel niet in verhouding staat tot het toegekende bedrag. Het tweede lid voorziet

MAATREGELENVERORDENING WWB 2012 GEMEENTE HEEMSKERK

erin dat het college bij lage bedragen voor bijzondere bijstand de maatregel beperkt tot een deel van die bijstand. Dit wordt uitgewerkt in de uitvoeringsregels van het college.

Artikel 6 Zeer ernstig tekortschieten

Het betreft in dit artikel dezelfde (verwijtbare) gedragingen als in artikel 4, maar dan in ernstiger mate. Dat rechtvaardigt een zwaardere maatregel, namelijk 100% van de uitkering over een maand. In het tweede lid is een aantal situaties genoemd waarbij in elk geval sprake is van zeer ernstig tekortschieten.

Artikel 7 Weging van het gedrag

Bij het oordeel van het college over de mate waarin de belanghebbende is tekortgeschoten wordt meegewogen in hoeverre diens gedraging hem te verwijten valt.

Hiermee wordt recht gedaan aan de omstandigheden in het individuele geval. Het zal in het algemeen nodig zijn om de belanghebbende te horen.

Deze weging kan zowel tot een lagere als tot een hogere maatregel leiden of voor een langere periode gelden dan geregeld in de artikelen 3, 4 en 6.

Let wel: bij het ontbreken van elke verwijtbaarheid wordt geen maatregel opgelegd.

Bij het tweede lid van artikel 7 wordt bedoeld op situaties waarin sprake is van herhaald verwijtbaar gedrag (recidive). Hierbij wordt bij het besluit voor een 'nieuwe' maatregel een eerder besluit op een maatregel meegenomen, als een eerder besluit of besluiten voor een maatregel korter dan 1 jaar daarvoor heeft of hebben plaatsgevonden. Dat zal dus meestal leiden tot een hogere maatregel of een langere periode van de maatregel. Als richtlijn bij herhaald verwijtbaar gedrag (recidive) kan gekozen worden voor een verdubbeling van de eerder opgelegde maatregel.

Artikel 8 Weging van de gevolgen van de maatregel

Als de maatregel leidt tot onaanvaardbare gevolgen voor de belanghebbende of diens gezin, kan deze worden gematigd. Ook hier is dus een individuele afweging vereist.

Een maatregel beoogt gedragsbeïnvloeding. Als de belanghebbende inmiddels aantoonbaar zijn gedrag heeft verbeterd kan dat aanleiding zijn om de maatregel lager vast te stellen of niet op te leggen als positieve prikkel. Dit is vastgelegd in het tweede lid. Indien een maatregel voor een periode langer dan 3 maanden wordt opgelegd, dan moet het besluit tot het opleggen van een maatregel na 3 maanden worden heroverwogen

Artikel 9 Uitvoering

Deze maatregel wordt zo snel als mogelijk opgelegd (lik op stuk) en het besluit wordt per gemotiveerde beschikking aan de belanghebbende bekendgemaakt.

De verlaging vindt plaats op de volgende betaling van de bijstand en is dus toekomstgericht.

Dit sluit aan bij de gedachte dat de maatregel een instrument tot gedragsbeïnvloeding is.

Als de verwijtbare gedraging betrekking heeft op de aanspraak op nog niet betaalde bijzondere bijstand, dan kan de verlaging ook daarmee worden verrekend.

Heeft de belanghebbende geen recht (meer) op bijstand, dan kan de maatregel niet worden geëffectueerd. Maakt hij echter binnen een jaar nadien weer aanspraak op bijstand, dan wordt de verlaging alsnog toegepast. Een verlaging op grond van gedragingen, genoemd in deze verordening, kan eveneens worden toegepast op de bijzondere bijstand ten behoeve van algemene bestaanskosten, die aan belanghebbenden op grond van artikel 12 WWB wordt verstrekt.

Artikel 12 Overgangsregeling

Dit artikel behoeft geen toelichting.